

Моєму морю

Микола Вінграновський

Прийшла моя пора тебе зустріти,
Ступить на твій клекочучий поріг!
Відмічений суворим правом жити, —
З тобою розминутись я не міг!

Мене ти кликало своєю глибиною,
І серце моє рано споловіло.
Над збуреною вирною габою
Воно з тобою ще не клекотіло!..

Ти чуєш, море?! Юність моя, зоре,
В твоїх просторів синьокрилий дим!
Я молодим прийшов до тебе, море,
Будити хвилю із твоїх глибин.

Тобі ми з товариством сповідаємо
І молодість свою, і сивину.
Своєю честю ми відповідаємо
За чистоту твою і глибину!

Здіймаймо, товариство, наші крила
Із древніх і нових його глибин!
Рівняймо наші крила, як один,
На берегів омріяні вітрила!..

Дозволь нам, море, в пору цю світанну
Своєю кров'ю влитись в твою кров...
Дозволь нам, море, в бурях океану
Твою жорстокість пити і любов...